

На руїні

Дмитро Павличко

Палац Дудаєва — в руїні!
Радій же, кам'яна Москво,
Будуй палати і святині,
Звеличуй імперське єство
Своєї темної гордині
І не соромся — в тій руїні
Твого духу торжество.

Ти розбиваєш не від вчора
Базальт, ґраніт а чи порфір
Осель, де правда й непокора
Живуть, тобі наперекір, —
Ти, невблаганна і сувора,
Захланна танкова потвора,
Вогнями дихаючий звір!

Хвались! Ти знищила півсвіту,
Чи трохи більше, чи — якраз?
Твою сьогоднішню еліту
Відзначив би Петрів указ,
Тож виривайся із-під гніту
Чеченського — до динаміту,
Щоб підірвати весь Кавказ!

Та, як валитись будуть гори,
Ховайсь, бо прийде Прометей,
І Риму третього опори
Зламає він і в ниці нори
Заб'є тебе й твоїх дітей.
Тебе заглушать не докори,
А камені з твоїх церков,
Де ти благословляла горе
І пила з чаш чеченську кров!